

ἔθνοὺς ποτίζονται τὸ δηλητήριο τῆς διδασκαλίας τῶν ἀπαισιωδόξων. Ἡ βλάβη ἢ ὁποῖα συντελεῖται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας, αὕτη εἶναι μεγάλη. Διότι βιβλία, τὰ ὁποῖα διδάσκουσι τὴν ματαιοποσίαν τῆς διδασκαλίας εἶναι ἀφθονὰ καὶ δὴ κομψοδεδεμένα, ἕνα προκαλοῦσι καὶ συναρπάξουσι τοὺς ἀναγνώστους. Σκεφθῆτε τώρα ὅποιον νέθρωσον τῶν αἰσθημάτων τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ ὀραίου προσφέρουσιν εἰς τοὺς νέους ἀμφοτέρων τῶν φύλων τὰ βιβλία ταῦτα, ὧν ἡ ἀνάγνωσις καὶ ἡ διδασκαλία εἶναι ὀλεθριωτάτη.

Οἱ δὲ περισσότεροι τῶν γονέων, λέγουσιν, «ἄφισε τὸ παιδί νὰ ἐξελιχθῇ, ὅπως ἡ φύσις τὸ ἐπλάσῃ». Συμπεραίνετε ὅποιον ὁμολογουμένως ἀδιανοήτων τρομακτικῆν θὰ συναρτήσωμεν ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὅποιοι πλέον ἐποτέθησαν μὲ τὴ θολερὰ διδασκαλία τῶν βιβλίων ἐκείνων, ὧν ἡ διδασκαλία εἶναι οὐ μόνον ἀνωφελής, ἀλλὰ καὶ βλαβερή. Αἱ κόραι θὰ γίνωσι διδασκάλισσαι καὶ κατὰ τῆς ἰδέας ταύτης θὰ ἀφήσωσι τὰ κοράσια ἐλεύθερα εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοιούτων βιβλίων. Οἱ νέοι θὰ γίνωσι διδάσκαλοι, καθηγηταὶ καὶ τοὺς μαθητάς των θὰ διδάξουσι νὰ κἀμνωσιν ὅ,τι τοὺς ἀρέσκει καὶ εὐχαριστεῖ. Καὶ τότε τὸ «ἔθνος μας ποῦ θὰ φθάσῃ;

«Ἄς ἀπαντήσωσιν ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι κηρύττουσι τὴν ἐλευθερίαν πάσης κακίας, «οἱ ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι». (Β'. Τιμ. 3,5). Ἀληθῶς δὲν ἦτο ἄλλο χωρίον τῆς Ἀγίας Γραφῆς παραστατικώτερον διὰ νὰ κλυτριάσῃ καὶ ἐλέγξῃ ἐκείνους. Ἐντεῦθεν λοιπὸν πᾶς, ὁ ὅποῖος αἰσθάνεται τὴν σημερινὴν ἔντασιν ἐκφαστικῆν κατάστασιν καὶ πονεῖ τὴν καλλιτέρευσιν τῆς κοινωνίας, δὲν πρέπει νὰ παύσῃ τοῦ νὰ κηρύττῃ καὶ διδάσκῃ διὰ λόγων καὶ ἔργων μαθ' ὅλης τῆς δυνάμεως τῶν πνευμάτων του, ὅτι ἡ ὀλιθερὰ θέσις μας ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐκμαυλιστικῶν καὶ φασύλων τοιούτων βιβλίων.

Ἄρχιμ. Δαμασκ. Πετρόπουλος
(Καθηγητῆς)

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΙΗΣΙΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Τὴν λύραν τοῦ Δαυὶδ διαδέχεται ἡ μουσικὴ τοῦ Ἀμικηνῶδ Ἰωάννου, συνοδευμένη μετὰ τῆς ἐλατράς προσπιεσῦσης ἀόρας, ὡς καὶ τῆς χαριεπιστηρίου πρὸς τὴν νόκτα μολπήν, τῶν ἀναζητούντων τροφήν νυκτοεἶλον ἐντόμων καὶ πτηνῶν. Ἐν ᾧ οὐδὲν τούτων ἐδλεπαν, παρὰ μόνον τὰς ποικίλους φωνὰς των ἤκουον, ἔστρεψά τὰ δλέματα πρὸς τὰ ὕψη. «Ὡ ποῖον θέαμα! «Οἱ Οὐρανοὶ διηγγοῦνται δόξαν Θεοῦ» μὲ τόσην δύναμιν, ὥστε νὰ μὲ ρίπτουσι εἰς ὠκεανὸν σκέψων καὶ

νὰ μοὶ ὑπανθυμίζωσι τὴν κατακόλωσιν τῆς ἀνθρωπίνης ἐπιστημονικῆς σκέψεως, πρὸς ἔρευναν τῶν ὑπὲρ τῶν κεφαλῶν μου αἰωρουμένων ἀνκριθιγῶν κόσμων.

Τὸ διδόνον τοῦ Οὐρανοῦ, μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου, ἔστρεπε πρὸ τῶν ὀμμάτων μου, τὴν μίαν κατόπιν τῆς ἄλλης τῆς σελλίδος του. Ἡ μελέτη του ἦτο ἀνεξάντητος δι' αὐτοῦ ἐμάνθων καὶ ἐθαυμάζων τὰ δημιουργήματα τῆς ὑπερόχου τοῦ Συγγραφέως καὶ δημιουργοῦ Μεγαλοκουίας! Τὸ χάσμα ἐκεῖνο τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἀδχιμαντοστίτου Οὐρανοῦ, τὸν ὅποιον ἠρέυνησαν καὶ ἔρευνουσι τὰ προνομιόχρα πνεύματα τῆς οὐσεως, ἐκάλεε καλ' ἐμὲ εἰς εὐχάριστον ἐνασχόλησιν. Χαιρωγούμενος, λοιπὸν καὶ ἐγὼ, ὡς νήπιον ὑπὸ τοῦ Φλαμπαριῶνος εἰς τὸν περίσειμον τῆς Ἐπιστήμης Νάον, ἐμάνθων, ὅτι οἱ ὄγκοι τῶν μικρῶν ἐκείνων διὰ τοὺς ὀφθαλμούς μου σιγμάτων εἶναι τεράστιοι, τὸ δάρος ἀνυπολόγιστον, τὸ μήκος ἀσύλληπτον.

Τὴν προσοχὴν μου ἀπέστρεψεν τὸ κωτεινὸν ἐκεῖνο νεφέλωμα, ὁ Γαλαξίας. Τὸ νέφος τοῦτο, τὸ ὅποιον καθ' ἐκάστην αἰθρίαν καὶ ἀσέλιον νύκτα παρατηροῦμεν διαφρακτον τόσον ὑπὲρ τῶν κεφαλῶν μας, ἀποτελεῖται ἐξ ἀστέρων καὶ κωτεινῶν ἀερίων κατὰ φαινόμενον πλησίον ἀλλήλων κειμένων, πρᾶγματι δὲ ἀκωισαμένων. Ἐντὸς δὲ τῆς φωτονεφέλης ταύτης ἐμετρήθησαν ὑπὲρ τὰ 18 ἑκατομμύρια ἀστέρων, ἐκτὸς ἐκείνων, οἵτινες θὰ ἔχωσι σχηματισθῇ ἐν τῇ μεταξῶ. ἀλλὰ λόγω τῆς ἀπομακρυσμένης ἀπ' ἡμῶν ἀποστάσεως δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἴδωμεν αὐτοὺς ἀκόμη, διότι τὸ φῶς των διὰ νὰ φθάσῃ μέχρις ἡμῶν, χρειάζεται ἑκατομμύρια ἐτῶν. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν Γῆν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐποχοῦμεθα, ἐμάνθων, ὅτι ἔχει διάμετρον 12,156 χιλιομέτρων ὁ μεσογρόνδς τῆς ἔχει 40 ἑκατομμύρια μέτρων. Οἱ ἀστρονόμοι δὲν ἐμέτρησαν μόνον τὴν Γῆν ἀλλὰ καὶ τὴν ἐξόγισαν. Ἐκ τῆς ζυγίσεως αὐτῆς εὐρέθη ἔχουσα δάρος 5.875 ἐξάκις ἑκατομμύρια χιλιογράμμων ἦτοι 5.875.000.000.000.000.000.000.

Εἰς τοιοῦτον ὠκεανὸν ἀτερμάτιστον ἀριθμῶν ἐδουλίζετο ἡ φαντασία μου καὶ διὰ τὰ λοιπὰ ἑκατομμύρια τῶν γνωστῶν εἰς τὴν ἐπιστήμην ἀστέρων, τῶν ὁσίων τὸ φῶς, διανύον μετὰ καταπλησούσης ταχύτητος τὸν αἰθέρα, χρειάζεται ἑκατοντάδας καὶ χιλιάδας ἐτη διὰ νὰ φθάσῃ μέχρις ἡμῶν. Ἀλλὰ καὶ τὸ πλῆθος τῶν μέχρι σήμερον γνωστῶν ἀστέρων ἀνέρχεται εἰς πολλὰ ἑκατομμύρια. Καὶ ὁμως, ἐν τοσούτῳ πλήθει καὶ μεγέθει, τεραστίων ὄγκων ποῖα ἀρμονία ἐπικρατεῖ!

Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χοροῦ τῶν ἑκατομμυρίων τῶν ὄγκων τῶν δυσεκατομμυρίων τῶν ἀποστάσεων, τοῦ κάλλους καὶ τῆς τάξεως, ἔμενον ἀναυδός,.... Ἰπλὴν ὁμως, ἔλεγον εἰς ἑμαυτὸν: Τί εἶναι, λοιπὸν, πάντα ταῦτα; Καὶ τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ παρατηρῶν αὐτά; Ἐκεῖνα εἶναι μέγала ὁ ἄνθρωπος εἶναι μικρὸς! Ἀλλ' ἐν τῇ σμικρότητι του, ἀποδεικνύεται ἀσυγκρίτως ὑπέρτατος ἐκείνων, διότι αἰσθανόμενος αὐτὰ τὰ ἐξετάζει, τὰ μετρεῖ, τὰ σταθεμεῖ ἐν ᾧ ἐκεῖνα ἐν ὄλῳ τῇ μεγαλειῳ, τῇ ἀριθμῳ καὶ τῇ ὄγκῳ των, ἀγνοοῦσι κἂν τὴν ὑπαρξῆν του!

Ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ σύμπαν, ἀναγνώστα μου, εἶναι θαυμαστά! Θαυμαστότατον πάντων εἶναι τὸ ἀκατάληπτον Ὄν, ὁ Θεός! Ὁ ἄνθρωπος ὁμως, ἐξ ὄλων τῶν κτισμάτων, ἔχει τὸ ἐξαιρετικὸν προσὸν νὰ τὰ αἰσθάνεται καὶ δι' αὐτὸ, ἔσαν προβαίνει εἰς ἐξέτασιν τῶν ὄντων καὶ φαινόμενων θαυμασίων ἔργων τοῦ Δημιουργ-

γού, ἀνακλωνεὶ ἐν ἐξάρσει ὀκνηκισμὸς «Ὡς ἐμαγκλύν-
θη τὰ ἔργα σου Κύριε! πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας!»

Νικόλαος Ράλλης Κέκελας
Φοιτητῆς Θεολογίας

ΠΑΝΟΥ ΓΟΛΕΤΑ

Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου).

Σκηνή Β'.

Ἄγγελος. Τί κλαίεις δυστυχισμένε; Τί δόηρεσαι; Τί ζητεῖς; δὲν ἤρχουν τὰ τόσα ἠθικὰ διδάγματα, τὰ ὀλέθρια παραδείγματα τῶν συναμηλικῶν σου, διὰ τὰ σὲ δόηγῃσιν εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τὰ σὲ δόηγῃσιν εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν; ἀφέθης ὡσάν μωρὸς καὶ παρεσῶρθης ἀπὸ τὸν καταραμένον σατανᾶν... τὸν ἠκολούθησες ὡς πειθήμιον πρόβατον καὶ σὲ δόηγῃσεν εἰς τὴν αἰώνιαν κόλασιν διὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἡτοιμασμένην ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

Ἄμαρτωλός. Ἰκέτευσον, παρεκάλουν νὰ ἐπανέλθῃ ἡ νεότης μου. Θεοῦ! εἰμὶ πολὺ δυστυχῆς, ὁ Θεὸς δὲν με συγχωρεῖ, εἶναι ἀργὰ πλέον.

Ἄγγελος. Βλασφημεῖς... Ὁ ἐπουράνιος πατήρ μας δέχεται τοὺς ἁμαρτωλοὺς ὅποτε μετανοοῦσι. Τοὺς συγχωρεῖ. Αἱ στρατιαὶ τῶν Ἄγγέλων, οἱ ἄγιοι πάντες καὶ ὅλοι οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοὶ χαίρονται εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Φάλλον καὶ δαξολογοῦν τὸν Κύριον, χαίρουν διὰ τὴν μετάνοιαν καὶ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἁμαρτωλοῦ, διὰ τὸ τραῦμα τὸ ὅποιον ἐπιφέρουν εἰς τοὺς δαιμόνους ἀφαιροῦντες ἀπὸ τοὺς ὄνυχας-των ἔστω καὶ ἐν ὅθμᾳ.

Νεανία, ἡ μορφή σου δὲν δεικνύει τὴν πραγματικότητα. Εἶσαι ἀκόμη πολὺ νέος-ὥστε δύνασαι ἐὰν θέλῃς νὰ σωθῇς. Μετανόησον εὐκρινῶς καὶ ὁ Θεὸς θὰ σὲ συγχωρήσῃ.

Ἄμαρτωλός. Εἰπέ μου, ὦ ἄγγελέ μου, τί πρέπει νὰ πράξω διὰ νὰ σωθῶ.

Ἄγγελος. Ἐκτέλεσον τὰ γνωστὰ σου θρησκευτικὰ παραγγέλματα ἅτινα περιεγράφεις, καὶ ἀψηφούσες πρότερον.

Ἐξομολογήθητι τὰ ἁμαρτήματά σου... αὐτὸ πρέπει γὰρ κήμης πρῶτον διὰ νὰ λάθῃς ἀφῃσιν αὐτῶν. Προσευχήθητι καὶ εὐχαρίστητε τὸν Θεὸν ὅστις σὲ ἔσωσεν ἐκ τῆς καταστροφῆς, ἐκ τοῦ ὀλέθρου.

Διέλθε τὸ ὑπόλοιπον τοῦ βίου σου ἐλεῶν τοὺς πτωχοὺς, ἀνακουφίζων τοὺς πάσχοντας, ὑποστηρίζων τοὺς ἀδυνάτους.

Μόθῃει καὶ ἐργάζου ὡς ταπεινὸς δούλος τοῦ Θεοῦ.

Διδάσκει τοὺς συναμηλικούς σου, παρῶτρυνέ τους καὶ ὑποδείκνυέ τους τακτικῶς τὰ καθήκοντά των. Πνεῦμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ γουθῆτε τὴν νεολαίαν, εἰς τὸ πρόσωπον τῆς ὀπείας ὁ διαφθορεὺς πολιτισμὸς ἀπετόπισσε γεροντικὴν μορφήν ὡς τὴν ἰδικήν σου. Ἀγωνισθητι διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ἐκτροχιασμένης νεολαίας τῆς ἐποχῆς μας. Ἐκτέλεσον ταῦτα τώρα ὅποτε εἶναι ἀκόμη καιρὸς.

(Ὁ πρότερον βρόντος ἀκούεται. Ἡ λάμψις σθύνει διὰ μίση, ὁ ἄγγελος ἐξαφανίζεται.)

Σκηνή Γ'.

(Ὁ ἁμαρτωλὸς γονυκλινῆς προσεύχεται).

Σὲ εὐχαριστῶ, Πανάγιε Θεέ μου, σὲ εὐχαριστῶ διότι με ἐλυπήθης καὶ με ἤξιωσες τοῦ ἐλέους σου. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἦσαν πρότερον τυφλωμένοι ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν διαφθοράν. Σὲ εὐχαριστῶ διότι ἀπέστειλες τὸν ἄγγελόν σου καὶ με ἐξήγαγεν ἐκ τῆς πλάνης μου.

Ἔχε με ὑπὸ τὴν σκέπην σου καὶ βοήθει με εἰς τὰς κρισίμους στιγμὰς.

(Ἐγείρεται σπογγίζων τοὺς σακρυδρέκτους ὀφθαλμούς του).

Ἄς ἐκτελέσω τὸ πρῶτον παραγγέλμα, ἃς ὑπάγω νὰ ξεμολογηθῶ τὰς ἁμαρτίας μου.

(Λαμβάνει τὸν πῖλον του καὶ ἐξέρχεται δραματικῶς).

(**Αὐλαία**)

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Ἡ Ὄργάνωσις τοῦ κλήρου.

Εἶναι λυπηρὸν διότι οἱ ἱερεῖς τῆς μητροπόλεως τῆς Πελοποννήσου δὲν ἔχουν κατορθώσει νὰ συμπίψουν ἓνα ζῶντα ἱερατικὸν Σύλλογον. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀκούονται σπασμωδικαὶ τινες κινήσεις πρὸς σύμπληξιν Συλλόγου, ἀλλ' οὐδὲν μέχρι τοῦδε σοβαρὸν ἐγένετο. Δὲν γνωρίζομεν οὔτε προτιθέμεθα ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἐξετάσωμεν τὰ αἷτια. Δὲν θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν διοργανοῦνται πανίσχυροι Σύλλογοι καὶ ἀπὸ τὰ κατώτατα τῆς Κοινωνίας στρώματα, οἱ ἱερεῖς ἀδυνατοῦν νὰ κατορθώσουν καὶ τὸ παρὰ μικρὸν. Ἰσως δὲν εὐδοσοῦνται διότι ἴσως ἀποδλέπουν μόνον καὶ μόνον εἰς τὴν ὕλικήν ἐξύψωσιν τοῦ Κλήρου, ἐν ᾧ πρωτίστως ἔδει ν' ἀπέδλεπον εἰς τὴν ἠθικὴν ἐξυγίανσιν πρωτίστως τοῦ κληρικοῦ σώματος δι' αὐτοεγχειρήσεως καὶ τέλος καὶ ὀλοκλήρου τοῦ κοινωνικοῦ συγκροτήματος καὶ τότε θὰ ἐπηκολούθηθαι καὶ ἡ ὕλική εὐημερία. Τότε θὰ ἦτο δυνατόν νὰ διοργανώθουν κληρικαὶ συναμοσπονδία ζῶσαι καθ' ὅτι θὰ ἐτηρεῖτο τὸ τοῦ Κυρίου «Ζητεῖτε πρῶτον τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ πάντα ταῦτα (τὰ ἐπίγεια ἀγαθὰ) προστεθήσεται ὑμῖν».

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν καὶ εορτὴν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ὁμᾶς τοῦ Συλλόγου μας ὑπὸ τὸν κ. Πρόεδρον ἐξέδραμεν μέχρι Σουδνεῖτικων ἔνθα πανηγυρίζεται ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Γρηγορίου. Ὁ αἰδεσ. κ. Πρόεδρος ἐλειτούργησεν καὶ ὠμίλησεν ἐπικαιρῶς τὰ δὲ μέλη τῆς ἐνώσεως ἐψάλλον. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἀντηλλάγησαν καὶ σκέψεις περὶ διοργανώσεως τοῦ ἐκεί· συσταθέντος Κατηχητικοῦ σχολείου τῇ μερῆμην τοῦ αἰδεσμοῦ κ. Ἄνδριοπούλου ἱερέως καὶ τοῦ κ. Γ. Σκάρπα Καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας. Σὺν τοῖς ἄλλοις ἀπεφασίσθη καὶ ἡ συχνότερα ἐπικοινωνία μεταξὺ τῆς ἁγίου ὀργανώσεως πρὸς περισσοτέραν ψυχικὴν τόνωσιν.

Ἡ ἰδιοφυῖα ἀνευ τῆς μαθήσεως εἶναι τυφλόν, ἡ μάθησις ἀνευ τῆς ἰδιοφυῖας εἶναι ἐλλιπὴς, καὶ ἡ ἀσκησις χωρὶς νὰ ὑπάρχωσιν ἀμφοτέρω εἶσαι ἀτελής.

Πλαυταρχος.